

عنوان مقاله:

بررسی نقش میانجی ناامیدی در رابطه بین آلکسی تایمیا، تکانشگری، تحمل پریشانی، خودانتقادی با خودجرعی غیرخودکشی در نوجوانان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 18، شماره 71 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

رباب فرجی - گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، تبریز، ایران

جلیل باباپور - دانشگاه تبریز

عباس بخشی پور رودسری - دانشگاه تبریز، دانشکده روانشناسی، گروه روانشناسی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی روابط ساختاری آلکسی تایمیا، تکانشگری، تحمل پریشانی و خود انتقادی با خودجرعی در دانش آموزان با میانجیگری ناامیدی بود. روش ها: پژوهش حاضر از لحاظ هدف جزء پژوهش های کاربردی و از لحاظ روش از نوع مطالعات همبستگی است. جامعه ی پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر و پسر متوسطه اول شهرستان اردبیل در سال ۱۴۰۰-۱۴۰۱ تشکیل دادند که از بین آنها با روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای ۶۳۵ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزارهای این پژوهش شامل مقیاس گزارش خودجرعی کلونسکی و گلن (۲۰۰۹)، مقیاس ناگویی هیجانی تورنتو-۲۰ (۲۰۰۳)، مقیاس ناامیدی کودکان (۱۹۸۶)، مقیاس تحمل پریشانی سیمونز و گاهر (۲۰۰۵)، مقیاس تکانشگری بارت (۱۹۵۰) و مقیاس سطوح خودانتقادی تامپسون و زوراف (۲۰۰۴) بود. داده ها با استفاده از روش مدل یابی معادلات ساختاری، با استفاده از نرم افزار لیزرل ورژن ۸/۸ تحلیل شدند. یافته ها: یافته ها نشان داد که ضریب استاندارد شده مسیر اثر مستقیم متغیرهای آلکسی تایمیا، تکانشگری و خود انتقادی بر خود جرعی در سطح معنی داری $p < 0.001$ ، معنی دار است. همچنین اثرات غیرمستقیم تکانشگری و خودانتقادی بر خودجرعی به واسطه ی ناامیدی در سطح معنی داری $p < 0.001$ ، معنی دار بود. نتیجه گیری: نظر به اینکه در آلکسی تایمیا، تکانشگری، تحمل پریشانی، خودانتقادی و ناامیدی از عوامل موثر در خودجرعی بدون قصد خودکشی می باشند، لذا یافته های این پژوهش می تواند در پیشگیری از رفتار خودجرعی و طرح ریزی برنامه های آموزشی و طراحی مداخلات درمانی مورد استفاده قرار گیرد

کلمات کلیدی:

آلکسی تایمیا، تکانشگری، خودانتقادی، خودجرعی، ناامیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1784714>

